

руватъ, а пакъ ся мръзятъ, не ся навиждатъ, укоряватъ ся хулять ся гонятъ ся и единъ на другой най-люты неправды си правятъ! Защо? Защо то сѫ отстранили отъ слово-то Божіе и вожятъ ся отъ ученія человѣчески, като слугуватъ на страсти-тѣ а не на Божій-тѣ славѣ. Кой пыта вече що е заповѣдалъ Христостъ или що е рѣкъ Павелъ или другы иѣкои апостолъ, сега ся основаватъ на това което иѣкои си Собори така узаконили, че подирѣ пакъ другы иакъ за по-добрѣ измѣнили; сега ся най-много слушя това що е рекъ този Папа, или онзи вселенскій Патрикъ и азъ вѣрувамъ че ако бы и самъ Спаситель нашъ да ся яви въ това времѣ да проповѣда пакъ свое-то спасително ученіе; то ако да не припознае той своя-тѣ намѣстникъ Папѣ-тѣ за върховенъ, или Вселенскія-тѣ Патрикъ, то не само негово-то ученіе не ще бѫде одобрено и не ще бѫде пріето, но и ако да гы певъспирахъ гражданскія-тѣ законы не като Евреи-тѣ быха го распели, но и по-безчеловѣчно отъ тѣхъ живъ быхъ го изгорили. Ето такви христіяни и таквиъ послѣдователи Христовы сми тиные брате Серафиме.

Да дойдемъ сега на праздници-тѣ.

Ты знаешь, и не трѣба да ти казувамъ, какво правимъ ные прѣзъ праздници-тѣ и какъ празднувамъ? Прѣзъ дѣлничн-тѣ и работны-тѣ деніе січки-тѣ хора сѫ миры и на умъ-тѣ си, отъ раннѣ сутринѣ до тъмнѣ вечерѣ работятъ и сѣкой за работѣ-тѣ си настояща. А пакъ когато е праздникъ, ако не січки-тѣ а то по'многото сѣкашь че полудѣватъ: Или идѣтъ или не идѣтъ въ черквѣ, то отъ рано юще испѣлюватъ кавенета-та и кръчмы-тѣ, и мнозина илиграватъ или испиватъ прѣзъ тойзи денъ това съ което бы могли за прѣзъ цѣлѣ седмицѣ да прѣхранятъ гладиѣ-тѣ си челядь. Та и това само да е! Но, кога ставатъ най-голѣми-тѣ кавги и гю-рюлти? — прѣзъ праздници-тѣ, кога піянства-та и безчиніята? — прѣзъ праздници-тѣ, кога братъ на брата скачя? кога ся кръвь пролива, главы разбиватъ и убийства ставатъ? — прѣзъ праздници-тѣ. О, свети деніе и празднуванія! Но какво да правимъ сега, ще речешь ты, да отмѣтнемъ ли пости-тѣ и праздници-тѣ? да уничто-